näitsik ruttas nõukogu tänama, kuid juba eemalt hüüti: „Mine ära, sa lõhnad halvasti ja võõralt.“

„Lahkun kohe Punapallist!“ sosistas Sinivalli näitsik tänulikult Timsile.

„Ära mine, sa ei leia ööpimeduses Sinivalli!“ hoiatas Timsi.

„Ole muretu! See mets on mulle õige tuttav. Siin ligiduses peaks olema Sinivall!“ ütles ta jumalaga jättes ja asus kiirele jooksule.

Timsi ei saanud kohe uinuda kambrikeses, mis oli antud talle ööbimiseks. Kaua rõõmutses ta Sinivalli neitsi vabastamise üle, kuni viimaks uinus.

Suveöö viimne lend.

Viimaks lõppes öö. Suletud pilude vahelt suurenes valgus. Varahommikul ärkasid esimestena töölised, kes asusid pesaaugukeste avamisele. Käikudesse hoovas värsket vaigu- ja meelõhna. Timsi hingas sügavalt ja ruttas käiguuksele.

„Kas sa lähed Punaseene pulma mängima?“ küsis üks töölistest ja sirutas esimesi jalgu pikaks. Timsi, kuuldes, et Punaseene suvila oli siin ligiduses, milles parajasti peetavat doktor Krookuse ja Anle pulmi, kavatses nüüd kohe lahkuda. Jätnud töölised

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 89